

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

21 april 1999

VOORSTEL VAN DECREET

**– van mevrouw Veerle Heeren, de heren Jacques Timmermans,
Mark Van der Poorten en Herman De Loor –**

**houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode
en van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen
tot begeleiding van de begroting 1996**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting
uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Georges Cardoen.

Vaste leden :

de heren Georges Beerden, Georges Cardoen, mevrouw Veerle Heeren, de heren Marc Olivier, Mark Van der Poorten ;

de heren Ward Beysen, Julien Demeulenaere, Francis Vermeiren ;

de heren Herman De Loor, André Kenzeler, Marcel Logist ;

de heren Filip Dewinter, Christian Verougstraete ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Vera Dua.

Plaatsvervangers :

de heren Leonard Quintelier, John Taylor, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heren Bart Vandendriesche, Marc Van Peel ;

de heren Marc Cordeel, Jacques Devolder, Freddy Feytons ;

de heren Peter Dufaux, Jacques Timmermans, Tuur Van Wallendael ;

de heren Wilfried Aers, Frank Creyelman ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Zie :

1381 (1998-1999)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Veerle Heeren	4
II. Algemene bespreking	4
III. Artikelsgewijze bespreking	7
IV. Eindstemming	8
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op 19 april 1999 het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Veerle Heeren

Mevrouw Heeren verklaart dat dit voorstel van decreet een aantal technische aanpassingen beoogt om te verhelpen aan bepaalde praktische problemen op het terrein. Verschillende organisaties, waaronder de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen, hebben die problemen onder de aandacht gebracht.

In de eerste plaats wil dit voorstel van decreet een kleine aanpassing doorvoeren van artikel 13 van de Vlaamse Wooncode, zodat de gemeenten meer mogelijkheden worden geboden om samen te werken in het kader van de kwaliteitsnormen. Verschillende gemeenten zullen dan in dat kader kunnen samenwerken en samen eenzelfde ambtenaar met die opdracht belasten. Dit is vooral van belang voor kleine gemeenten.

Ten tweede is het de bedoeling de installatie van het solidariteitsfonds beter in overeenstemming te brengen met het uiteindelijk beoogde sociale doel ervan. Hiervoor wordt voorgesteld om met inkomenscoëfficiënten te werken.

Ten derde wordt voorgesteld te verhelpen aan een aantal technische onvolkomenheden met betrekking tot het recht van voorkoop. Die problemen werden in de praktijk vastgesteld door zowel de VHM, de sociale-huisvestingsmaatschappijen als het notariaat.

Wat het afleveren van conformiteitsattesten en de heffing uit leegstand betreft, is uit contacten met gemeentebesturen gebleken dat het goed zou zijn als verschillende gemeenten op dat vlak zouden kunnen samenwerken. Daardoor zou de huisvestingsambtenaar van één gemeente de taak op zich kunnen nemen van verschillende gemeenten. Om dat mogelijk te maken is slechts een minimale decreetswijziging vereist.

II. Algemene bespreking

Mevrouw Vera Dua verklaart het voorstel van decreet te kunnen goedkeuren omdat het louter om technische aanpassingen gaat. Zij hoopt dat het solidariteitsfonds, waarvan zij veel verwacht, met deze aanpassingen eindelijk operationeel wordt.

De heer Francis Vermeiren merkt op dat hij recent een voorstel van resolutie over deze problematiek heeft ingediend. De commissie is het eens met het voorstel van de spreker om de inhoud van zijn voorstel van resolutie te ontwikkelen in het kader van de bespreking van dit voorstel van decreet.

De heer Vermeiren verklaart dat de toepassing van de Vlaamse Wooncode, een aantal vragen doet rijzen, vooral inzake wetgevingstechniek maar ook inzake de wisselwerking met domeinen die niet rechtstreeks onder toepassing van de Wooncode vallen. Dit is ten volle duidelijk geworden na de publicatie van het uitvoeringsbesluit dat met ingang van 1 november 1998 van toepassing werd en dat hoofdzakelijk bepalingen omvatte in verband met het 'recht van voorkoop', alsmede het 'sociaal beheersrecht' en de 'kwaliteitsbewaking'.

De spreker stelt dat dit uitvoeringsbesluit van de Vlaamse minister bevoegd voor huisvesting duidelijke gebreken en tekortkomingen vertoont. Het zal volgens hem aanleiding blijven geven tot betwistingen, waarmee de rechterlijke instanties zullen geconfronteerd worden in de komende jaren. Het uitvoeringsbesluit zal twijfels blijven uitlokken, tenzij de Vlaamse regering aanvaardt dat een aantal uit wettelijk oogpunt noodzakelijke aanpassingen doorgevoerd worden. Het zou niet overbodig zijn geweest de tekst van het besluit voor te leggen aan de Raad van State, een instantie die een grote waarborg zou verleend hebben aan degenen die thans in onzekerheid verkeren.

De spreker wenst een aantal van de belangrijkste problemen in verband met het uitvoeringsbesluit onder de aandacht te brengen van de leden van het Vlaams Parlement. Een eerste probleem is dat artikel 86, § 3, 2de lid, van de Vlaamse Wooncode, dat handelt over een verkoop onder voorbehoud van een eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, juridisch gezien onuitvoerbaar is. In het geval van een openbare verkoop met recht van hoger bod dient, volgens de Vlaamse Wooncode, de instrumenterende ambtenaar er zich toe te beperken het hoger bod, of indien er geen hoger bod werd gedaan of het niet werd aanvaard, het laatste bod ter kennis te brengen van de begunstigden (artikel 86, § 3, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode). Als

geen van de begunstigden de aanvaarding van het hoger bod binnen de maand aan de notaris betekent dan is de toewijzing definitief.

Deze twee bepalingen roepen volgens de heer Vermeiren ernstige vragen op. Het recht van hoger bod is bij wet voorzien voor een aantal openbare verkopen (artikel 1592 van het Gerechtelijk Wetboek en ook artikel 1193 van hetzelfde wetboek). Dit recht kan ook worden ingelast in de verkoopvoorwaarden van een vrijwillige openbare verkoop. Hoewel dit niet verplicht is, wordt het recht van hoger bod bij een vrijwillige verkoop naar analogie georganiseerd met het recht van hoger bod zoals voorzien in het Gerechtelijk Wetboek.

Er kunnen zich daarbij twee mogelijkheden voordoen : ofwel komt er geen hoger bod en is er definitief toegewezen aan de hoogste bieder ; ofwel wordt er een hoger bod betekend, en is de notaris verplicht een bijkomende zitdag voor de definitieve toewijzing vast te stellen en de nodige aankondigingen en oproepingen te doen (artikel 1594 van het Ger. W.).

De Vlaamse Wooncode legt de notaris de verplichting op om bij een openbare verkoop onder voorbehoud van hoger bod, of indien dit er niet is geweest, het hoogste bod op de laatste zitdag ter kennis te brengen van de begunstigden van het voorkeepsrecht. De Vlaamse Wooncode zou de begunstigde gedurende een maand de mogelijkheid bieden om dit hoger bod of het laatste bod te aanvaarden, op welk ogenblik de toewijzing definitief zou zijn.

Uit deze decretale bepaling kan worden afgeleid dat de Vlaamse decreetgever van oordeel is dat een eigendom wordt toegewezen aan diegene die het hoger bod heeft gedaan. Dit is evenwel foutief. Een dergelijke opvatting van het hoger bod is niet alleen zinloos, ze druist ook in tegen de procedurevoorschriften van het Gerechtelijk Wetboek en de notariële praktijk.

Het is uiterst moeilijk om de vraag te beantwoorden wat de notaris wel moet doen wanneer hij geconfronteerd wordt met artikel 86, § 3, van de Vlaamse Wooncode.

De vraag werd gesteld door de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen aan de Vlaamse minister van Huisvesting. Zijn antwoord biedt geen uitsluit. Hij stelt daarin dat als er een hoger bod wordt uitgeoefend de notaris eerst een nieuwe zitdag moet organiseren. Na afloop daarvan brengt

de notaris dan het laagste bod van die zitdag ter kennis van de begunstigde. Die heeft dan één maand tijd vanaf de kennisgeving om de aanvaarding te betekenen. Deze interpretatie gaat ook in tegen de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek.

Een mogelijke uitweg uit de impasse zou liggen in het organiseren van een nieuwe zitdag bij een hoger bod, waarbij men de begunstigden dan 30 dagen op voorhand op de hoogte brengt (een identieke procedure als bij een openbare verkoop zonder uitoefening van het recht van hoger bod). De begunstigden zouden dan bij het einde van de opbieding en voor de toewijzing ter plaatse hun recht van voorkeepsrecht kunnen uitoefenen.

Een tweede probleem dat de heer Vermeiren onder de aandacht wenst te brengen heeft betrekking op de gelijkschakeling van de voorkeepsrechten. Andere Vlaamse decreten omvatten een voorkeepsrecht. Dit is het geval voor het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en het ontwerpdecreet Ruimtelijke Ordening. Het lijkt aangewezen om bij het hanteren van het voorkeepsrecht naar eenvormigheid in de decreetgeving te streven, en dus zouden de drie voorkeepsrechten op elkaar dienen afgestemd. Dit betekent het aanbrengen van de hiervoor noodzakelijke wijzigingen aan de Vlaamse Wooncode.

Het zou wellicht aangewezen zijn de regeling van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu te volgen, en meer in het bijzonder hetgeen is voorzien in artikel 38. Dit artikel voorziet in zijn § 1 dat bij een openbare verkoop de Vlaamse regering of de VLM ten minste dertig dagen vooraf in kennis worden gesteld van plaats, dag en uur van de verkoop. In § 2 is voorzien dat de instrumenterende ambtenaar bij het einde van de opbieding en voor de toewijzing in het openbaar de vraag stelt of de Vlaamse regering haar recht van voorkeepsrecht wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs. Deze vraag wordt niet gesteld wanneer de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod. Als er een hoger bod is, wordt dat aan de administratie bevoegd voor het natuurbehoud en aan de koper meegedeeld. Als er geen hoger bod wordt gedaan of wanneer dit bod niet wordt aanvaard door de instrumenterende ambtenaar, betekent hij het laatste bod aan de Vlaamse regering en vraagt of de Vlaamse regering haar recht van voorkeepsrecht wenst uit te oefenen. Zij heeft dan vijftien dagen om haar instemming te betuigen bij aangetekend schrijven. Indien de toestemming niet wordt gegeven is de toewijzing definitief.

In geval van herverkoop tengevolge van de uitoefening van een recht van hoger bod moet dezelfde kennisgeving acht dagen van tevoren gedaan worden aan de Vlaamse regering en dezelfde vraag gesteld in het openbaar aan de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering bij de zitting van de herverkoop.

Deze regeling is in overeenstemming met het Grondwettelijk Wetboek en levert weinig praktische problemen op, noch voor de begunstigde, noch voor de verkoper en koper, noch voor de instrumenterende ambtenaar. Zij past trouwens in het kader van de openbaarheid van bestuur, aangezien de betrokkenen bij een openbare verkoop onmiddellijk geconfronteerd worden met de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering. Het zou overigens nuttig kunnen zijn indien het door het ontwerpdecreet inzake Ruimtelijke Ordening voorziene recht van voorkoop ook in die zin zou georganiseerd worden.

De spreker wenst verder enige misverstanden onder de aandacht te brengen inzake artikel 87, § 2, 2de lid, van de Vlaamse Wooncode. Dit artikel bepaalt dat de verkoop voltrokken is zodra de aanvaarding door middel van een deurwaardersexploot aan de begunstigde is betekend. Dit is evenwel niet correct. Een verkoop komt pas tot stand op het moment van de aanvaarding door de begunstigde. Indien het gaat om de hoogste in rang (de sociale huisvestingsmaatschappijen) zal de koop onmiddellijk totstandkomen. Bij een aanvaarding door een begunstigde van lagere rang zal bij de aanvaarding een verkoop onder opschortende voorwaarde van niet-uitoefening door een hogere in rang totstandkomen.

Dit kan evenwel niet zonder een decreetwijziging. Het zou kostenbesparend zijn indien het voldoende wordt geacht dat de instrumenterende ambtenaar de bevestiging van de koop aan de begunstigde meedeelt per aangetekend schrijven.

De heer Vermeiren heeft eveneens enkele bedenkingen betreffende het sociaal beheersrecht. De VHM, de sociale huisvestingsmaatschappijen, de gemeenten en de OCMW's beschikken over een recht van voorkoop op de woningen waaraan ze renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerkzaamheden hebben uitgevoerd in toepassing van artikel 18, § 2, en artikel 90 van de Vlaamse Wooncode. Om te weten of een goed onderworpen is aan het sociaal beheersrecht dienen alle bevoegde sociale huisvestingsmaatschappijen, OCMW en de gemeente te worden aangeschreven, hetgeen in de praktijk onhaalbaar is.

Een betere oplossing zou erin bestaan om de vestiging van een sociaal beheersrecht te laten overschrijven in de registers van de hypotheekbewaarder. Er zijn trouwens nog andere administratieve beslissingen die overgeschreven dienen te worden (zie bijvoorbeeld artikel 5 van het Bodemsaneringsdecreet).

Ten slotte wijst de heer Vermeiren nog op een aantal onduidelijkheden. In artikel 85, § 2 van de Vlaamse Wooncode wordt bepaald dat het recht van voorkoop, vermeld in § 1, tweede lid, 3°, niet geldt als het goed wordt verkocht aan een descendent of aan de echtgenoot van de eigenaar, aan een van de mede-eigenaars of aan een descendent van een van hen. In geval van een verkoop aan een descendent en de echtgenoot van de descendent samen geldt dus het voorkooprecht, hetgeen als onbillijk wordt ervaren.

Ook lijkt het onbillijk dat de gemeente beschikt over een voorkooprecht op sociale woningen, die verkocht worden door de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen. Deze bepaling in de Vlaamse Wooncode druist in tegen het principe dat de eigendomsverwerving dient te worden aangemoedigd.

Er zijn volgens de heer Vermeiren nog andere hiaten in de Vlaamse Wooncode die blijkbaar niet voldoende erkend werden bij de behandeling door het Vlaams Parlement. De rechtszekerheid, een essentieel onderdeel van onze samenleving, vergt dat zowel elk decreet als de uitvoeringsbesluiten, beantwoorden aan normen en criteria, die in de Vlaamse Wooncode onvoldoende aan bod komen.

De heer Vermeiren vat zijn bedenkingen als volgt samen :

- er blijft over de toepassing van het voorkooprecht onduidelijkheid bestaan, waardoor de rechtszekerheid van de burgers niet is gewaarborgd ;
- de instrumenterende ambtenaren zien zich geconfronteerd zien met uiteenlopende decretale bepalingen inzake het toepassen van het voorkooprecht, waardoor misverstanden kunnen ontstaan, maar ook betwistingen bij de toewijzing van eigendommen ;
- door de invoering van het sociaal beheersrecht vermeld in de Vlaamse Wooncode wordt een zware administratieve procedure in het leven geroepen die zeer nadelig is voor de contacten

tussen de burgers en de geëigende organen van de Vlaamse regering ;

- in een aantal bepalingen van de Vlaamse Wooncode zijn onjuistheden geslopen die de goede gang van zaken in de weg kunnen staan.

Om deze redenen vraagt de heer Vermeiren het volgende aan de Vlaamse regering :

- de nodige initiatieven te nemen om bij de toepassing van de procedure voorzien in artikel 86, § 3, van de Vlaamse Wooncode bruikbare oplossingen en interpretaties aan te bieden ;
- eenvormigheid tot stand te brengen bij de thans uiteenlopende procedures inzake voorkeepsrecht vermeld in de Vlaamse Wooncode, het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en het ontwerpdecreet inzake Ruimtelijke Ordening ;
- de misverstanden uit de weg te ruimen die ontstaan door de huidige tekst van artikel 87, § 2, 2de lid, van de Vlaamse Wooncode, wat betreft het totstandkomen van een verkoop, de materiële vergissing te herstellen in genoemd artikel 87, waar verwezen wordt naar artikel 86, tweede lid, in plaats van naar artikel 86, § 2, 2° ;
- de vestiging van een sociaal beheersrecht te laten overschrijven in de registers van de hypotheekbewaarders ;
- artikel 85, § 2 derwijze te amenderen dat ook het recht van voorkeepsrecht niet geldt in geval van verkoop aan een descendent en de echtgenoot van de descendent samen ;
- een decreetswijziging door te voeren die het de gemeenten niet langer mogelijk maakt te genieten van een voorkeepsrecht bij verkoop van sociale woningen door de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen ;
- in de Vlaamse Wooncode een bepaling te laten opnemen waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat het recht van voorkeepsrecht geen afbreuk doet aan de op het ogenblik van het van kracht wor-

den van het decreet bestaande regelingen inzake het recht van voorkeepsrecht. Dit is trouwens zo voorzien in het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu.

De heer Jacques Timmermans merkt op dat de belangrijkste bedenkingen van de heer Vermeiren reeds opgenomen zijn in onderhavig voorstel van decreet.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 1 tot 3

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 4

Een amendement voorgesteld door de heer Jacques Timmermans, mevrouw Veerle Heeren, de heren Mark Van der Poorten, Francis Vermeiren en Etienne van Vaerenbergh strekt ertoe 1° te vervangen (*Parl. St.* VI. Parl. 1998-1999, nr. 1381/2). Het betreft hier volgens de heer Timmermans een technische verbetering, die werd gesuggereerd in een schrijven vanwege de Nederlandstalige Raad van de Koninklijke Federatie van Belgische Notarissen.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen.

Het geamendeerde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 5 tot 10

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen.

IV. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

Veerle HEEREN

De voorzitter,

Georges CARDOEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 13 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode worden de woorden "van de gemeente" geschrapt.

Artikel 3

In artikel 46 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Na advies van de VHM, bepaalt de Vlaamse regering onder welke voorwaarden de sociale-huisvestingsmaatschappijen die een hoger dan gemiddeld aantal huurders met een laag inkomen tellen, een beroep kunnen doen op een solidariteitsfonds. Dat solidariteitsfonds wordt van de nodige middelen voorzien door bijdragen van de sociale-huisvestingsmaatschappijen die een lager dan gemiddeld aantal huurders met een laag inkomen tellen."

Artikel 4

In artikel 85 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

Het voorkeepsrecht geldt niet als een sociale huisvestingsmaatschappij verkoopt. Bij verkoop door een titularis van het voorkeepsrecht hebben alleen de conform artikel 86, § 2, hoger in rangorde staande titularissen van het voorkeepsrecht een voorkeepsrecht ;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Het recht van voorkoop, vermeld in § 1, tweede lid, 3°, geldt niet als het goed wordt verkocht aan de echtgenoot, de afstammelingen of aangenomen kinderen van de eigenaar of van één der mede-eigenaars en/of aan de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, die voor eigen rekening kopen."

Artikel 5

In artikel 86 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Willen twee of meer begunstigden hun recht uitoefenen, dan wordt het goed in de hierna vermelde volgorde toegewezen :

1° de sociale huisvestingsmaatschappijen in de volgorde bepaald in het derde lid ;

2° de VHM ;

3° de gemeente." ;

2° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Als de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar er niet toe gehouden aan de aanwezige gevolmachtigden van de begunstigden van het recht van voorkoop te vragen of zij hun recht van voorkoop uitoefenen.

Als er geen hoger bod wordt gedaan of als de instrumenterende ambtenaar het hoger bod niet aanneemt, betekent hij het laatste bod aan de begunstigden van het recht van voorkoop en vraagt of zij hun recht van voorkoop al dan niet wensen uit te oefenen. Als zij binnen een termijn van vijftien dagen hun instemming niet aan de instrumenterende ambtenaar hebben betekend bij aangetekend schrijven of die instemming niet hebben gegeven in een akte van de instrumenterende ambtenaar, is de toewijzing definitief. Hebben twee of meer begunstigden de aanvaarding laten betekenen, dan geldt de bepaling van § 2, tweede lid.

Als er wel een hoger bod is, wordt dit door de instrumenterende ambtenaar aan de begunstigden van het recht van voorkoop en aan de koper meegedeeld. In dat geval gelden opnieuw de bepalingen van §§ 1 en 2."

Artikel 6

In artikel 87 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden "onderhandse verkoop" vervangen door de woorden "verkoop

uit de hand" en de woorden "vermeld in artikel 86, § 2, 2°" vervangen door de woorden "vermeld in artikel 86, § 2, tweede lid" ;

2° in § 2 wordt het tweede lid opgeheven ;

3° in § 3 wordt het woord "onderhands" vervangen door de woorden "uit de hand".

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op de dag van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 7

Aan artikel 88 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Het in deze afdeling bedoelde recht van voorkoop doet geen afbreuk aan de op het ogenblik van het in werking treden van deze afdeling van dit decreet bestaande regelingen inzake het recht van voorkoop die steeds voorrang hebben.".

Artikel 8

In artikel 90, § 2, van hetzelfde decreet wordt na het eerste lid, het volgende lid ingevoegd :

"De schriftelijke kennisgeving wordt overgeschreven in de registers van de hypotheekbewaarder.".

Artikel 9

In artikel 24 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° administratie : de administratieve eenheid binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de gemeentelijke administratieve eenheid en/of de intergemeentelijke administratieve eenheid die door de Vlaamse regering belast wordt met het beheer van de inventaris, bedoeld in artikel 28 ;".